

Mrtvi Krist

Ako Te i čitavi svijet napusti i prezre..., serviam! služiti ću Ti, Gospodine

30. Ožujak

Nikodem i Josip iz Arimateje su potajni Kristovi učenici. Oni su na utjecajnom položaju i odatle se zalažu za Njega. Kad je nastupila osamljenost, opće otpad i prezir, oni se očituju njegovim učenicima *audacter* (Mk 15,43), herojskom hrabrošću!

I ja želim skupa s njima doći na podnožje Križa; gorljivom ljubavlju ću se priljubiti uz hladno Tijelo, uz mrtvoga Krista, pokorom i mrtvljenjem skinut ću Ga s Križa..., zavit ću Ga u novu plahtu svoga čistoga života, pohranit ću Ga u svoje srce i neka ostane u njemu skriven kao u živoj stijeni, odakle mi Ga nitko neće oteti. A Ti se Gospodine, tamo odmori.

Ako Te i čitavi svijet napusti i prezre..., *serviam!* služit ću Ti, Gospodine. (Križni put, XIV postaja 1)

Sigurno ste već promatrali kako neke majke s opravdanim ponosom stoje na strani svojih sinova dok ovi slave neki uspjeh ili primaju neko javno odlikovanje. Druge majke opet ostaju u takvim trenucima u pozadini, ljubeći u tišini. Tako i Marija, a Isus je to znao.

Ali sada, budući da je došlo vrijeme sablazni, čas žrtve na Križu, Marija tu stoji puna žalosti i sluša kako su ga prolaznici grdili, mašući glavama i govoreći: "*Ti koji razvaljuješ hram i u tri ga dana opet sagrađuješ, spasi sam sebe. Ako si Sin Božji siđi s Križa!*" (Mt 27,39-40). Naša Draga Gospa čuje riječi svoga Sina i sjedinjuje se s Njim u boli: *Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?* (Mt 27,46). Što je Ona mogla činiti? Sjediti se s otkupljujućom ljubavlju svoga Sina i Ocu prikazati neizmjernu bol, koja je kao ljuti mač probola njezino čisto Srce.

Opet se Isus osjeća okrijepljen ovom diskretnom i dragom prisutnošću svoje Majke. Marija ne viče, ne hoda bezglavo s jednog kraja na drugi. Stabat – ona stoji na nogama uz svoga Sina. Isus gleda prema Njoj, a onda upravlja pogled k Ivanu. On govori: "Ženo, evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" (Iv 19, 26-27).

U Ivanu povjerava Krist svojoj Majci sve ljude, naročito svoje učenike: One, koji bi trebali u Njega vjerovati.

Faelix culpa (Hvalospjev Uskrsne noći) pjeva Crkva: spasonosna krivnja, koja nam je donijela uzvišenog Spasitelja. A možemo još dodati spasonosna krivnja, koja nam je dala Mariju za Majku. Već se opet osjećamo sigurni, već je nestao sav jad; jer Naša Draga Gospa, okrunjena za Kraljicu Neba i zemlje, kod Boga je svemoguća zagovornica. Isus ne može Mariji nijednu molbu uskratiti, a tako ni nama, jer smo mi djeca baš njegove Majke.

.....